

in truda, zakaj naj bi on kakor druge ne smel odplatno zastopati tudi sebe.

Stranke s tem niso nič na škodi, marveč še na dobičku, ker je informacija v lastni stvari lažja in cenejša, kakor v tuji.

Kako potrebna je zaznamba spora pri zastavljenem zemljišču (20 z. z.) za poznejšo zaznambo izvršljivosti ter- jatve po § 89 i. r.?

F. S. vložil je pri okrajnem sodišču v L. proti Janezu in Jeri P. tožbo na plačilo zneska 567.287 kron.

Vtoževani znesek sestoji iz pri vložku št. 17 k. o. V. za tretje osebe zastavno-pravno zavarovanih terjatev 10.000 K, 482.000 K in 120.000 K.

Tožitelj ni dal tožbe zaznamovati.

Prvostopno sodišče je ugodilo s sodbo z dne 15./9. 1924 C 254/23 za 20.000 K — skrčenemu tožbenemu zahtevku v celem obsegu ter z izvršilnim dovolilom z dne 21./11. 1924 E 543/24 dovolilo izvršbo s prisilno osnovo zastavne pravice s knjižno zaznambo izvršljivosti terjatev 10.000 K, 483.000 K in 120.000 K, za katere je vknjižena zastavna pravica pri vl. št. 17 k. o. V., ker se je v teku pravde iz pravnih spisov prepričalo, da tožitelj vtožuje gornje vknjižene terjatve, katere je plačal upnikom za toženca.

Okrožno sodišče v M. kot rekurzno sodišče je vsled rekurza zavezancev in tabularnega upnika G. spremenilo izvršilno dovolilo E 543/24, zavrnilo predlog za zaznambo izvršljivosti navedenih terjatev, ker vtoževana terjatev ni istovetna z vknjiženimi terjatvami tretjih oseb, četudi je tožitelj že predložil odstopno pismo z dne 5./9. 1924.

Stol sedmorice, oddelek B v Zagrebu je s sklepom z dne 19./5. 1925 Ut 99/25-1 spremenil sklep okrožnega kot rekurznega sodišča v M. in vzpostavil prvosodni sklep, ker je terjatve tretjih oseb plačal za toženca tožitelj iz svojega,

navedene terjatve iztožil in je bilo s sodbo v razlogih izrečeno, da so navedene terjatve plačati tožniku.

S tem so terjatve postale izvršljive, ker so istovetne s prisojeno terjatvijo. To dejstvo zadostuje za tožiteljev predlog, da se pri navedenih vknjižbah zaznamuje izvršljivost teh terjatev v zmislu § 89 i. r. S.

Taksa od izvešene tablice „Notarska pisarna“.

Ali je notarska pisarna urad in oz. ali je plačati reklamno takso od tablice z napisom »Notarska pisarna«, izvešene na stranskem zidu notarske pisarne?

Davčni urad v G. je zahteval od notarja, da plača reklamno takso od tablice z napisom »Notarska pisarna«, izvešene na stranskem zidu hiše, kjer se nahaja njegova pisarna, v smislu tar. post. 8 taks. zak. Na to zahtevo je notar najprej napravil pismeno opozorilo na finančno okrajno ravnateljstvo v M. s prošnjo, da pojasni davčnemu uradu, da je notarska pisarna urad in da je vsled tega označena tablica le nekaka službena objava v zadevi njegove pisarne, nikakor pa ne reklamna deska. Fin. okrajno ravnateljstvo v M. pa je na to opozorilo notarju pojasnilo, da so proste samo one napisne table, ki so na pročelju ali v notranjosti lokalov, table na stranskih zidovih pa da morajo biti taksirane v smislu odloka delegacije ministrstva financ v Ljubljani z dne 25. jan. 1927 št. 289 pr. B, in da je to stališče tudi generalna direkcija davkov v Beogradu odobrila. Imenovano fin. okr. ravnateljstvo pravi dalje v odgovoru, da je težko si usvojiti tezo, da bi bila notarska pisarna urad. Vsled tega da naj notar plača od davčnega urada zahtevano reklamno takso in da naj potem vloži prošnjo na generalno direkcijo davkov za povračilo.

Na ta odgovor je notar napravil najprej še vlogo na delegacijo ministrstva financ v Ljubljani, v kateri je ponovno povdarjal, da notarji opravljajo tudi posle sodišča v lastnosti kot sodni komisarji, da morajo imeti po predpisih uradni pečat, v katerem mora biti v sredini državni grb kot pri drugih